Patriarhul eretic Bartolomeu, susținut de papa Francisc, a creat în Ucraina premisele desăvârșirii uniației greco-catolice

Ceea ce nu a reușit să realizeze în Ucraina regatul polonez, pe vremea când era la apogeul puterii sale și stăpânea Ucraina, facilitând unirea de la Brest-Litovsk, din 1596, prin care ortodocșii ucraineni și bielorușii au fost uniți cu Roma, în cadrul pretinselor "biserici greco-catolice" din Ucraina și Bielorusia, sunt pe cale să săvârșească un patriarh ecumenist eretic, patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului, un președinte ucrainean străin de interesele religioase ale poporului său, și liderii a două grupări schismatice recunoscute ca "ortodoxe" de către Patriarhia Ecumenică din Constantinopol și promovată, prin recentul Tomos de Autocefalie, la rangul de „Biserică unită autocefală a Ucrainei".

> *Ce va face BORu după ce PE a oferit autocefalie grupărilor schismatice ucrainene?*

Așa reiese dintr-o declarație a întâistătătorului greco-catolicilor din Ucraina, Sviatoslav Șevciuk, publicată de siteul Orthodox Christian, care a vorbit despre necesitatea "refacerii celor două ramuri ale Bisericii kievene", cea "ortodoxă" și cea greco-catolică.

Pseudomitropolitul uniat a vorbit despre proiectele de unire dintre nou-creata structură "ortodoxă" și greco-catolicii ucraineni, încercând să legitimeze atât gruparea apostată pe care o conduce, cât și cele două schisme unificate sub conducerea patriarhului eretic ecumenist Bartolomeu ca fiind moștenitoarele "Bisericii kievene", direct descendente din „botezul rușilor kieveni".

Sviatoslav Șevciuk a denumit gruparea schismatică pe care patriarhul eretic Bartolomeu a recunoscut-o ca "biserică unită și autocefală a Ucrainei" "o nouă structură creată, cu statut local", **recunoscând prin aceasta, în mod indirect, faptul că patriarhul Bartolomeu nu a recuperat Mitropolia Kievului, pe**

care Constantinopolul a cedat-o Moscovei în 1688, ci a creat o structură schismatică paralelă, care nu are nicio legătură cu mitropolia kieveană, rămasă în ascultarea canonică față de Patriarhia Moscovei.

Vorbind despre "restaurarea unității Bisericii Kievului, acum dezbinată, care s-a născut în apele botezului din Nipru", pseudoepiscopul Sviatoslav a spus că aceasta se va realiza "în întregime în contextul mișcării ecumenice moderne de restaurare a unității Bisericilor lui Hristos, apropierea dintre Bisericile ortodoxă și catolică".

Această cooperare dintre ortodocși și uniați, spune Sviatoslav Șevcenko, se realizează în cadrul unei „foi de parcurs cu privire la cooperarea în diferite domenii", despre care spune că a fost aprobată de către "mitropolitul" Epifanie Dumenko, conducătorul grupării schismatice ucrainene recunoscute de către Fanar ca "biserica autocefală ucraineană".

Într-un interviu anterior, Sviatoslav Șevciuk a afirmat că "**există deja o înțelegere între mitropolitul Kievului Epifanie și Biserica greco-catolică ucraineană, cu privire la nivelurile lor de cooperare**"[1]. Acest proiect vizează și realizarea comuniunii euharistice între cele două structuri: "**Comuniunea euharistică cu Biserica Ortodoxă Ucraineană este un plan bun pentru greco-catolici**", a spus Șevcenko.

Acesta vorbește despre o înțelegere cu Epifanie Dumenko, pretinsul "mitropolit al Kievului și al întregii Ucraine", cu privire la unele stadii de cooperare, inclusiv cu privire la "dezvoltarea unei tradiții teologice" și a unei slujiri pastorale.

El a mai subliniat și că "**procesul de unificare este condus de către Patriarhia de Constantinopol și Papa**, iar noua organizație bisericească trebuie să participe activ în acest proces de unificare".

Pseudoepiscopul uniat a subliniat și faptul că noua structură bisericească trebuie să ia parte și la mișcarea ecumenistă, deoarece în cadrul acesteia se va desăvârși restaurarea comuniunii euharistice dintre ortodocși și papistași.

"Căutarea unității universale între Bisericile catolică și ortodoxă este foarte dinamică în Ucraina. Nu e de mirare că Papa Ioan Paul al II-lea a numit Ucraina un «laborator al ecumenismului»", a mai spus Șevcenko.

Despre viitorul colaborării cu structura schismatică nou creată, el a afirmat că "**Nu am constituit două patriarhii, ci am căutat să creăm o Patriarhie Kieveană unită, care să fie recunoscută atât de către Sfântul Scaun din Roma, cât și de către Constantinopol**". arătând că planul Fanarului de recunoaștere a autocefaliei ucrainene a fost mereu în colaborare cu Roma, vizând realizarea, sub umbrela filetistă a reunificării naționale, un proiect uniatist pilot de absorbție a unei grupări ortodoxe într-o structură comună cu papistașii și recunoscută de Roma.

Despre care este scopul mișcării ecumeniste, oficialul uniat spune că acesta este "refacerea comuniunii euharistice dintre Roma și Constantinopol", premisă a restaurării comuniunii depline dintre greco-catolicii și schismaticii ucraineni. **Comuniunea euharistică este celebrul „potir comun" pe care unii dintre ortodocșii români îl așteaptă pentru a reacționa față de ecumenism și care în Ucraina pare la un pas de a se realiza.**

> *"Calendarul comun" s-a realizat. Așteptăm fără nicio reacție "potirul comun"?*

Într-o aplicare a principiului cuprins în *Declarația de la Toronto*, potrivit căruia toate membrele CMB conlucrează pentru realizarea "Bisericii lui Hristos" din primul mileniu, Șevcenko spune că "Biserica mamă a Kievului, care este rădăcina comună a Ortodoxiei ucrainene și a Bisericii Greco-Catolice, a reacționat cu durere la ruptura dintre Roma și Constantinopol… Este necesar să depunem toate eforturile nu doar să depășim dezbinarea din cadrul Ortodoxiei ucrainene, ci și să teologhisim serios, să ne rugăm și să muncim pentru a restaura unitatea originară a Bisericii Kievene, cu ramurile ei ortodoxă și catolică. Biserica Greco-Catolică din Ucraina poartă amintirea bisericească mistică a creștinătății nedivizate din primul mileniu".

> *Recunoașterea schismei ucrainene de către PE este șansa ierarhilor noștri de a se lepăda de erezie și de schismă!*

Din aceste declarații aflăm de la prelații papistași ceea ce ierarhii ortodocși refuză să spună poporului credincios, anume că **planul întregului demers ecumenist este acela al unificării Ortodoxiei cu Roma după un model uniat**, **Ucraina fiind un prim experiment de acest fel, realizat prin trădarea Ortodoxiei de**

către grupările schismatice din această țară, cu concursul patriarhului ecumenist Bartolomeu și a puterii politice ucrainene.

> *Întreruperea pomenirii pentru erezie preîntâmpină schisma și dezbinarea în Biserică*

Nu putem să nu ne gândim, din această perspectivă, la faptul că ofensiva unionistă papistașă vine și în România, unde s-a anunțat de curând o vizită a papei Francisc, pusă sub sloganul "să mergem împreună", în cadrul căreia "ar putea exista un program de rugăciune comună cu patriarhul Daniel"[2].

Conform purtătorului de cuvânt al Arhiepiscopiei Romano-Catolice din București, lozinca "să mergem împreună" are și valențe ecumenice: "să scoatem dezbinările dintre noi și să vedem ceea ce ne pune împreună în fața lui Dumnezeu și a lui Hristos"[3].

Acesta ne spune și că papa ar putea să facă misiune efectiv în România, prezentându-se ca "părintele oropsiților", așa cum face la Roma, într-o țară ortodoxă în care, ce e drept, ierarhii noștri se arată foarte rar acestor categorii de oameni: "Potrivit reprezentanților catolici din țara noastră, într-una din cele trei zile pe care le va petrece la noi, Papa Francisc nu se va întâlni doar cu mai-marii țării, ci va avea întâlniri și cu cei oropsiți. «Sunt doar ipoteze. Nu avem detalii, dar cunoscându-l pe Papa Francisc, evident că nu se va întâlni doar cu oficialităţile şi cu forurile bisericeşti, cu ierarhia bisericească ci îi va privilegia pe cei săraci, pe cei marginalizaţi. Pot fi întâlniri cu oameni ai străzii sau cu alte categorii defavorizate. Asta face şi la Roma. Intră în închisori, îi primeşte la masă pe oamenii străzii»".

Comentând vizita papei în România, purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române ne vorbește astfel: "**Ne bucurăm că vizita a fost confirmată şi în virtutea vechilor şi bunelor relaţii dintre Biserica Ortodoxă Română şi Biserica Romano-Catolică**, relaţii întărite de vizita Papei Ioan Paul al II-lea din anul 1999 şi reînnoite acum prin apropiata vizită a Papei Francisc. Acesta va fi primit de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în cadrul unei întâlniri al cărei program urmează să fie anunţat. Bunele relaţii dintre cele două Biserici au fost şi sunt manifestate inclusiv prin ospitalitatea de care se bucură comunităţile de români din multe ţări, mai ales din Italia, unde multe dintre parohiile româneşti îşi

oficiază slujbele religioase în biserici puse la dispoziţie de comunitatea catolică locală. Precizăm că vizita Papei Francisc în România are loc în urma invitaţiilor oficiale adresate Sanctităţii Sale de Conferinţa Episcopilor (Catolici) din România, preşedintele României şi prim-ministrul României”[4].

Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei vorbește fără nicio reținere despre “cele două Biserici” și despre bunele relații dintre ele, în timp ce Patriarhia le spune ortodocșilor antiecumeniști că la Creta nu s-a recunoscut niciun fel de bisericitate papistașilor. Nu se rostește niciun cuvânt despre faptul că Patriarhul Daniel s-ar putea ruga cu papa eretic, în disprețul sfintelor canoane, lăsând tema în suspans, prin precizarea că “programul întâlnirii va fi anunțat ulterior”.

Patriarhia Română pare a testa în acest moment reacția poporului credincios la anunțul posibilei rugăciuni cu papa a patriarhului, întrucât această informație a fost anunțată oficial doar de presa laică, cea bisericească având rețineri în a o publica.

Vizita papei în România, cea mai ecumenistă țară ortodoxă, în care toată ierarhia a acceptat fără nicio abținere măcar deciziile ecumeniste din Creta, pare a fi ea însăși un test prin care se dorește studierea reacției ortodocșilor din această țară față de perspectiva apropierii de Roma, la nivelul oficial și al împreun-rugăciunii deocamdată, mai ales după reacția consistentă a unora dintre ortodocșii români față de sinodul ecumenist din Creta, manifestată prin întreruperea pomenirii și a comuniunii liturgice cu ierarhii ecumeniști români.

> *Patriarhia Ecumenică aprobă Constituția noii „Biserici” unite a Ucrainei. Urmările canonice pentru BOR*

Luând seama la toate cele spuse până acum despre planurile papiste de “refacere a unității euharistice dintre ortodocși și catolici”, manifestate în Ucraina prin încercarea de creare a unei “Biserici Kievene cu două ramuri, ortodoxă și catolică”, promovate în România prin vizita papei și prin posibilitatea împreună-rugăciunii acestuia cu întâistătătorul Bisericii noastre, se pun câteva întrebări urgente:

1. **Ce va face Patriarhia Română când va trebui să decidă recunoașterea Tomosului de autocefalie a unei structuri**

schismatice care, în plus, mai și colaborează cu apostații greco-catolici în Ucraina pentru a desăvârși uniația din acea țară?

2. **Cum va explica Patriarhia Română credincioșilor ortodocși români o eventuală rugăciune cu papa Francisc, în contextul în care acesta merge să îi relegitimizeze și pe uniații români?**
3. **Ce vor face preoții și credincioșii ortodocși care încă nu au reacționat față de sinodul ecumenist de la Creta când vor vedea pe patriarhul ortodox împreună rugându-se cu întâistătătorul papistașilor?**

Note:

[1] https://spzh.news/ru/news/59035-glava-ugkc-jevkharisticheskoje-jedinenije-s-pcu–nasha-radostnaja-perspektiva.

[2] https://www.g4media.ro/papa-francisc-se-va-intalni-cu-oamenii-strazii-din-romania-si-ar-putea-rosti-o-rugaciune-comuna-cu-patriarhul-daniel-in-catedrala-nationala-o-vizita-sub-semnul-pastoratiei-dar-si-al-ecumenismului.html.

[3] Ibidem.

[4] https://www.stiripesurse.ro/patriarhia-romana-face-precizari-despre-vizita-papei-francisc-ce-au-decis-patriarhul-daniel-i-suve_1317104.html.

Citiți și:

Ortodoxia xeroxată în alb-negru sau părtășia la schismă

Nu i-am urmat în erezie, nu-i vom urma nici în schismă!